

Okursleiga fyri vána íbúð

Útleigari vildi hava 8.000 krónur í forskoti og 4.600 krónur um mánaðin fyri illa útgjörda íbúð í vánaligum standi

Havnar býur veksur skjótt við nógvum og stórum borgum, men tað merkir ikki, at øll hava tak yvir høvdið. Mong eru tey húsvillu, sum vita, hvussu torført er at finna ein bústað.

Tey, sum hava kannað marknaðin, vita eisini, at nóg av teimum stóru húsunum verða nýtt sum spekulatióin í íbúðarneyðini. Leigulóg er eingin, ið virkar, og tí er so at siga einki mark fyri, hvat húsa-eigarar loyva sær at bjóða fram av vánaligum íbúðum til okursleigu.

Tað kann ein kvinna í Havn sanna. Í fleiri mánaðar hevur hon roynt at funnið okkurt at búa í, men illa hevur gingist. Tær flestu lýsingarnar í Dimmu við kamarum og íbúðum eru bilettmerktar og sjáldan frættist nakað aftur, tá skrivað verður til teirra. Onkuntíð býtur á, men so er kostnaðurin oftast ov høgur, ella er bústaðurin ov vánaligur.

Tóku av kortini

Herfyri fekk kvinnan svar upp á eina bilettmerktu lýsing. Ein maður ringdi og segði, at hon kundi fáa eina íbúð við tveimum stovum, kamari, køki og baðirúmi fyri 4.600 krónur um mánaðin. Harafturat skuldi hon gjalda streym og 8.000 krónur í forskoti. Íbúðin var ikki í besta standi, men hann hevði ætlað at gjørt baðirúmið í stand. Annars ætlaði hann ikki at gera stórt við húsin.

Hon fekk so lykil til húsin og fór saman við einum øðrum heimleysum at hyggja. Av tí at íbúðin lá væl fyri, ætlaðu tey at taka av tilboðnum um at leiga íbúðina, sjálvt um hon kravdi stórar abøtur. Tey komu fram til, at tey noyddust at vera fyra um íbúðina fyri at klára leiguna. Tvey teirra vóru í út-

Soleiðis sá loftsljósíð út

búgving og høvdu tí ikki bestu ráðini.

Vánalig íbúð

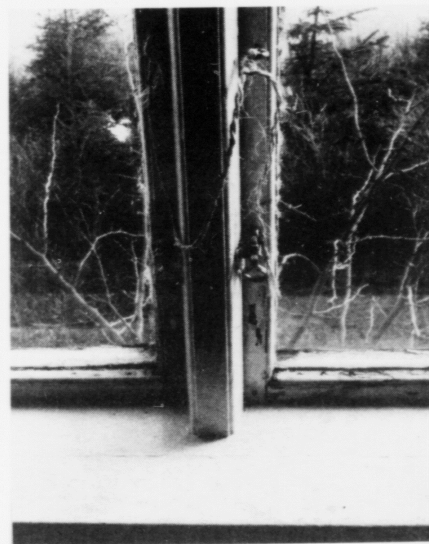
Nógv skuldi gerast við íbúðina. Í køkinum var bara ein gamal komfýrur, ið ikki virkaði. Tá streymur var settur til kulda-skápið, fór sikringin. Kranin til vaskið í køkinum var í ólagi, og hitin kundi ikki skrúvast frá. Lampustøðunum var eisini galið við. Millum stovurnar var bara harmonikuhurð, men tey ætlaðu kortini at leiga tey trý rúmin fyri fólk, tí tey høvdu einki annað í boði.

Av tí at so nógv bagdi íbúðini, væntau tey, at eigarin fór at gera nakað aftur, áðrenn tey fluttu inn. Í minsta lagi soleiðis, at hiti, ljós og vatn var har.

Ov atfinningarsom

Kvinnan ringdi síðan aftur til húsa-eigarann. Segði sum var og spurdi, um nakað fór at verða gjørt. Tað skuldi hann kanna. Løtu seinni ringdi hann aftur og tók til-søgnina um íbúðina aftur. Honum dámdi ikki, at tey skuldu vera fyra um íbúðina, og harafturat vóru tey ov atfinningarsom. Hetta vildi hann ikki útgreina nærri, og so var ikki meira tos.

Kvinnan var púra skelkað av at fáa slíka viðferð. Húsinu hevur hann keypt bara sum spekulatióin, sigur hon. Tvær aðrar íbúðir eru í húsinum, og tilsamans fær hann yvir 11.000 krónur um mánaðin fyri hasar vánaligu íbúðirnar.

Uttan moral

— Nógvir útleigarar hava ongan moral. Tað er ikki bara har, at vánaligar íbúðir verða leigaðar út fyri dýrar pengar. Men eingin leigari torir at siga nakað. Seta tey krav framman undan, fáa tey onga íbúð, og finnast tey at, eftir at vera flutt inn, kunnu tey vænta at verða søgd upp.

Fleiri dømi av sama slag eru í Havn um útleigan fyri okurspris. Í einum kjallara, har gjósturin stóð inn gjøgnum vind-eyguni, kostaði eitt átta feremtrar stórt kamar 1500 krónur um mánaðin umframt streym. Har vóru sjeið komur, so eigarin fekk tilsamans 10.500 krónur í lumman fyri at leiga kjallaran út.

randi

Kranin í køkinum lak